

BYTOM

Uznawany jest za jednego z najlepszych bramkarzy w historii polskiej piłki nożnej. Reprezentant Polski i olimpijczyk zdobył pięć tytułów mistrza Polski (dwukrotnie z Ruchem i Legią oraz raz z Polonią) oraz trzykrotnie Puchar Polski (dwukrotnie z Legią i raz z Ruchem). W bytomskiej drużynie grał w latach 1957-1969. W 1962 roku znacznie pomógł bytomskiej drużynie w triumfie w lidze. Wcześniej w 1957 roku spisał się rewelacyjnie w słynnym meczu Polska - Związek Radziecki. Biało-czerwoni wygrali 2:1, dwa gole zdobył Gerard Cieślik, a Szymkowiak obronił sporo strzałów rywali. Po meczu golkeeper z radości... chodził na rękach. Z Polonią zdobył także w 1965 roku Puchar Rappana (późniejszy Puchar Intertoto) oraz prestiżowy Puchar Ameryki. W kadrze narodowej rozegrał 53 mecze, występował w reprezentacji przez ponad 13 lat. Był najdłużej występującym bramkarzem w historii polskiej kadry narodowej. Wystąpił na Igrzyskach Olimpijskich w Helsinkach w 1952 i w Rzymie w 1960 roku. Czterokrotnie wygrał klasyfikację „Złotych Butów” prowadzoną przez katowicki dziennik „Sport”, w 1957, 1958, 1965, 1966 roku. Po zakończeniu kariery pracował jako trener w Polonii. Zmarł 28 stycznia 1990 roku i został pochowany na Cmentarzu Mater Dolorosa przy ulicy Piekarskiej. Jego imieniem nazwano stadion Polonii.

Największe sukcesy Edwarda Szymkowiaka

Mistrzostwo Polski (pięciokrotnie): Ruch Chorzów (1951, 1952), Legia Warszawa

(1955, 1956), Polonia Bytom (1962); Puchar Rappana: Polonia Bytom (1964);
Puchar Ameryki: Polonia Bytom (1965)